

Notulen

*van het verhandelde in de vergadering van
Provinciale Staten van Utrecht gehouden op*

3 juni 2013

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht
Vergadering 3 juni 2013

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
BESTUUR, EUROPA en MIDDELEN		
Statenvoorstel geheimhouding stukken Evaluatie huisvestingsdossier.	27	
Daartoe besloten	55	
STATEN (provinciale)	27	
Vaststellen agenda.	55	
Stemverklaringen.	27 - 36	
Stemmingen.	55	

Presentielijst

vergadering 3 juni 2013

Voorzitter E.R.M. Balemans, Utrecht

Griffier L.C.A.W. Graafhuis

VVD
mevr. drs. F.M. Alsem, Harmelen
E.R.M. Balemans, Utrecht
mr. R.N.S. Emons
W.J. Joustra, Langbroek
drs. A.H.L. Kocken
drs. J.A.J. Konings, Vleuten
mevr. Y. Smit, Maarssen
mr. D.S.L. Tuijnman, Utrecht
mevr. dr. A.J. Vlam, Nieuwegein
G.H.J. Weierink, Maartensdijk
Z. el Yassini, Utrecht

PvdA
mevr. drs. U.P. Blom, Driebergen
drs. K.E. Driehuijs, De Meern
A. Essousi, Utrecht
ing. D. Kiliç, IJsselstein
drs. C. de Kruijf, Leusden
mevr. P.J. van Viegen MSc, Utrecht
mr. E. de Vries, Amersfoort

CDA
mr. J.M. Buiting, Utrecht
mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik
ir. H. Graaff, Amersfoort
mevr. drs. M.W.J. Maasdam-Hoevers, Zeist
mevr. H. Nap, Vleuten
C. Westerlaken, Willige Langerak

D66
drs. J.G. Boerkamp, Utrecht
ir. J.P.M. Peters, Bilthoven
dr. I.Thonon, Utrecht
mevr. drs. J.C.M. Versteeg, Utrecht

PVV
mevr. E.J. Broere, Soest
R.G.J. Dercksen, Bosch en Duin
ir. H. IJssennagger, Bilthoven
ing. H.N. Scherer, Maartensdijk
drs. W.J. Ubaghs, Maarssen

GroenLinks
drs. F.H.W. Bekkers, Utrecht
mevr. A.C. Boelhouwer, Wijk bij Duurstede
J. Fastl, Utrecht
drs. B. Nugteren, Utrecht

SP
ir. ing. Y.S. Lutfula, Utrecht
A.M. Meijer, Amersfoort
mevr. drs. A.M.C. Mineur, De Bilt

ChristenUnie drs. C. de Heer, Amersfoort
A.J. Schaddelee, Houten

SGP W. van Wikselaar, Driebergen

50Plus mevr. W.M.M. Hoek, Vreeland

PvdD W. van der Steeg, De Meern

Afwezig:

D66 ir. N.J.P. Hoefnagels, Bunnik

SP M.H.O. Boer, Bilthoven

Leden van Gedeputeerde Staten

drs. R.W. Krol, Soest

J.W.R. van Lunteren, Hoogland

mevr. A.M.A. Pennarts-Pouw, Montfoort

drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading

Opening.

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, ik open uw vergadering.

Vaststellen agenda.

Statenvoorstel geheimhouding stukken Evaluatie huisvestingsdossier.

De VOORZITTER: Op 18 maart jongstleden hebben Provinciale Staten besloten een aantal stukken in het dossier van de huisvesting geheim te verklaren. Willen wij in de commissie BEM of in de Staten discussiëren over die stukken, dan zullen wij een besluit moeten nemen over het al dan niet opheffen van die besluitvorming. Dat is de reden dat deze statenvergadering bijeen is geroepen. Het is niet een zaak die een voorzitter of een presidium kan beslissen, maar dat moet u zelf beslissen.

De eerste vraag die aan de orde komt is of u in beslotenheid, dan wel in openbaarheid die discussie wilt voeren.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil er toch graag een paar opmerkingen over maken. Ik wijs erop dat het misschien consequenties kan hebben voor de agenda en dat wellicht de commissie BEM daardoor iets later zal beginnen. Misschien is het goed dat even onder ogen te zien. Ik hoop dat ik straks even een toelichting mag geven op wat ik naar voren wil brengen.

De VOORZITTER: Ja, uiteraard. De commissie BEM is geïnformeerd dat het door deze vergadering mogelijk kan zijn dat die vergadering op een iets later moment zal beginnen. Ik begreep van de voorzitter van de commissie BEM dat dit niet op onoverkomelijke bezwaren gaat stuiten. Ik denk dat het altijd goed is om de discussie die wij gaan voeren, in elk geval de ruimte te geven die deze behoort te hebben. Natuurlijk zal ik proberen om dat binnen een redelijke termijn tot een afronding te laten komen. Het kan echter niet zo zijn – dat weet u ook van mij – dat er discussies worden afgekapt of onmogelijk worden gemaakt. De commissie BEM en de leden daarvan weten dat dit de consequentie kan zijn. U wilde nog een opmerking maken.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij staan hier voor de slotfase van een uitermate moeilijk en pijnlijk traject. Het gaat om een proces dat de belastingbetaler uiteindelijk € 7.000.000 gaat kosten.

De 1,2 miljoen inwoners van de provincie Utrecht zullen dat bedrag moeten opbrengen. Daarom is er een sterke publieke verantwoordingsplicht voor ons als volksvertegenwoordigers. Die moeten wij serieus nemen. Ik laat uiteraard op dit moment even ongenoemd alle discussies over de procedure zoals die tot dusver gevoerd is en die helaas al de nodige afbreuk heeft gedaan aan de positie van deze volksvertegenwoordiging. Ik vind het echter opportuun om op dit moment te zeggen dat, voordat wij besluiten een belangrijk deel van de procedurediscussie over de opheffing van de geheimhouding ten aanzien van twee stukken in beslotenheid te voeren, hier te bepleiten, ten opzichte van de inwoners van Utrecht en in hun belang, om die discussie over die twee stukken, met name procedureel en uiteraard niet inhoudelijk zolang die geheimhouding geldt, openbaar te voeren. Daarom zou ik ook graag willen dat in het openbare deel de gedeputeerde die het college vertegenwoordigt – ik begrijp dat dat er op dit moment één is – kan verklaren waarom procedureel die twee stukken naar zijn oordeel op dit moment in elk geval geheim gehouden moeten blijven en deel dienen uit te maken van een geheime bespreking straks, en ook welke afwegingen daaraan ten grondslag hebben gelegen. Ik ben benieuwd naar die verklaring. Ik hoop met dezen ook op u in dit stadium.

De VOORZITTER: Als ik u goed begrepen heb, is uw voorstel om in elk geval de discussie in de openbaarheid te laten plaatsvinden. Dat is uw concrete voorstel. Daarover wil ik graag de mening van de andere woordvoerders horen. Het woord is nu eerst aan de gedeputeerde.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb u niet verzocht om een vertrouwelijke vergadering. Voor mij hoeft het niet vertrouwelijk. U weet hoe ik daarin sta. Ik zit hier in algemene zin transparant dit dossier te behandelen. Het enige wat ik van u nodig heb dat u van een aantal zaken de vertrouwelijkheid afhaalt.

Ik zet het helder uiteen. Ik heb op een gegeven moment meegedaan aan de mailwisseling, omdat ik dingen voorbij zag komen en ik dacht dat sommige dingen een eigen leven zouden gaan leiden. Ik heb op die manier gepoogd om alles in het juiste licht te plaatsen. Ik heb een advies gekregen.

Het is heel simpel. In algemene zin moet alle vertrouwelijkheid worden opgeheven, want anders kan ik het rapport niet openbaar maken. Alle vertrouwelijke stukken

zijn wel aan Twynstra Gudde ter beschikking gesteld, anders konden zij hun onderzoek niet doen. Dat kon ik doen vanwege het feit dat u impliciet, door te stellen dat er extern onderzoek moest worden gedaan, voor een externe die vertrouwelijkheid vrijmaken, maar ik kan dat niet in de volledige openheid. Daarom heb ik dat nodig. Tegelijkertijd is er, nog voordat de ambtelijke wederhoor op het stuk kon plaatsvinden, dus voordat er enige kennis was bij de ambtenaren, aangegeven dat in het rapport Stibbe elementen zitten waarvan onze juridische afdeling aangeeft dat dit eventueel, als je verder zou willen gaan in een claim naar partijen die ons extern geadviseerd hebben, en u bent bekend met de stukken, dit zou kunnen betekenen dat daarmee je positie verzwakt wordt. Inmiddels is er het ambtelijk wederhoor en zien wij dat er ook een aantal citaten van Stibbe in zitten. Die heeft Twynstra Gudde kennelijk relevant geacht voor het onderzoek. Ik vind dat als je dat eruit trekt, je een heel rare discussie krijgt. Dan komen er conclusies uit waarmee je niets zou kunnen. Om die reden heb ik gezegd dat ik het advies juridisch snap. U heeft echter de opdracht gegeven en ik vind dat u daarmee op een goede manier moet kunnen omgaan en dat u op een goede manier het debat moet voeren. Dat neemt niet weg dat je je positie niet verder hoeft te verzwakken als dat niet nodig is. Om die reden heb ik niets anders dan het verzoek van de afdeling Juridische Zaken aan u doorgeleid, om op die manier in openbaarheid of beslotenheid om te gaan met vertrouwelijkheid.

Het maakt mij, plat gezegd, gewoon even geen barst uit wat u daarmee doet. Als u zegt dat u het nodig hebt om elk detail hier uit het rapport te gaan citeren, dan doet u dat. Als u denkt dat dit ons schade oplevert en u het advies van de afdeling Juridische Zaken serieus neemt, dan doet u het niet. Ik wil daaruit wegblijven. Ik wil gewoon niet de discussie hier hebben dat ik de stukken achterhoud of dat u de stukken niet mag gebruiken en dat u zegt dat daardoor het debat niet volledig is. Dat wil ik niet doen. Ik heb dit proces zo zorgvuldig doorlopen dat ik dat niet het smetje erop wil laten zijn. Ik vind wel dat het mij als bestuurder betaamt om u, op het moment dat mijn mensen mij aangeven dat wij dit niet zouden moeten willen doen, dan een voorstel voor te leggen om het op die manier te doen. Ik begrijp dat het niet helemaal gelukkig geformuleerd is geweest, maar wij hebben natuurlijk ook met enige haast te maken gehad om dit soort voorstellen bij u te krijgen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik even een punt van orde maken? Ik snap helemaal

niets van de orde van deze vergadering, want ik zie allemaal mensen naar de microfoon lopen. Wat wij hier besluiten, zou vertrouwelijk moeten zijn. Ik wil graag een vraag stellen aan de gedeputeerde. Moet ik dan naar de microfoon lopen of krijgt iedereen spreektijd? Hoe gaan we dit aanpakken?

De VOORZITTER: Binnen de orde van de vergadering heeft de heer Meijer het voorstel gedaan om alles in de openbaarheid te bespreken. Daarmee komt dus de discussie rond de vraag of je het in openbaarheid of in beslotenheid wilt bespreken. Over dat element praten wij nu. Het gaat dus nog niet over de inhoud van het al dan niet opheffen van de geheimhouding.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat snap ik. Ik zou dan graag daarvan de orde willen weten, want ik zou daarover een vraag willen stellen. Mag ik dat aan de interruptiemicrofoon doen of hier?

De VOORZITTER: Ik heb het liefst dat u dat aan de interruptiemicrofoon doet. De heer Meijer heeft de vraag voorgelegd met het verzoek om een reactie van de gedeputeerde. Die reactie heeft hij gegeven. Ik geef nu de heer Meijer als eerste de gelegenheid om op de reactie van de gedeputeerde te reageren. Daarna ga ik alle woordvoerders langs om ook hun visie te geven over het discussiepunt of wij in het openbaar of in beslotenheid verder moeten vergaderen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik constateer dat de gedeputeerde zich tamelijk nonchalant uitlaat over deze problematiek: hij zegt dat het hem niet uitmaakt. Wij moeten alleen wel naar de details van de ambtelijke adviezen kijken. Hij noemt ook de namen van de overeenkomsten. Daar was ik nog wel voorzichtig mee in het openbare deel. Ik begrijp echter dat ik dat helemaal niet hoeft te zijn. Dat betekent dat, als wij iets gedetailleerder kijken, uiteraard zonder op de inhoud van het rapport in te gaan, ik constateer dat hij zegt dat hier mogelijk iets speelt in de procedure met een externe partij. Mijn persoonlijke subjectieve opvatting, zonder te citeren, is dat als ik hier nu stel dat ten minste het rapport dat aan de orde is een aantal uitermate relevante ...

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik het ordevoorstel doen om de rapporten bij name te noemen? Ik stel voor om gewoon de rapporten, die ook in het statenvoorstel staan – en het

is geen vertrouwelijk statenvoorstel – te noemen. Dat praat wat gemakkelijker. Wij hebben het dan over het rapport Stibbe en over de vaststellingsovereenkomst.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben zeer geroerd door deze enorme inzet ten behoeve van meer openheid van deze gedeputeerde. Hulde alom. Ik zou zeggen: zullen wij dan maar even doorpakken? Wat mij betreft is dat doorpakken vrij eenvoudig: bij de second opinion Stibbe wordt voorgesteld om vooralsnog die geheimhouding te handhaven, omdat dat stuk elementen kan bevatten die mogelijk de juridische procedure tegen de advocaat in de weg kan staan. Als je die vraag goed wilt beantwoorden, moet je eigenlijk weten wat datgene is wat maximaal kan worden opgeleverd door zo'n procedure en moet je dat afzetten tegen het publieke belang van de informatie die dat rapport bevat. Dan zeg ik, om de discussie een stootje te geven: ik denk dat de inhoud van het rapport Stibbe uiteindelijk in een cruciale fase van de besluitvorming dusdanig relevant is voor de beoordeling van datgene wat dit resultaat gehad heeft, altijd zwaarder dient te wegen dan de mogelijke complicaties in een juridische procedure, waarvan ik mij vooralsnog niet kan voorstellen dat die € 7.000.000 als compensatie zal opleveren. Dat is het eerste punt.

Ten tweede, voor wat betreft de vaststellingsovereenkomst. Degenen die de stukken gezien hebben, weten dat daarin een bepaling staat – dat is in de maildiscussie al naar voren gekomen – die als ontbindende voorwaarde geldt, namelijk dat er openbaar gemaakt kan worden als er politieke dan wel wettelijke elementen in het geding zijn. Ik ben zo vrij om te stellen dat dit hier het geval is.

De VOORZITTER: Mijnheer de Voorzitter! Dat is een adstructie op een argumentatie onder uw voorstel, dat u zegt dat wat u betreft de openbare discussie kan worden gevoerd. Ik wil nu graag van de andere woordvoerders weten of zij het debat verder inhoudelijk over het al dan niet opheffen van delen van de geheimhouding, in de openbaarheid of in beslotenheid willen voeren. Dan kunnen wij daarna verdergaan.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De lastigheid is wel dat er nu een aantal uitspraken wordt gedaan waarbij ik toch wel de behoefte heb om daarop te reageren en een nuance aan te brengen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij zijn we nog niet helemaal beland in die fase. Ik heb gewoon gevraagd over de status van dit stuk, van dit voorstel.

De VOORZITTER: Ik wil eerst echt graag de principiële vraag behandelen of wij in de openbaarheid of in beslotenheid verdergaan. Wij dreigen nu namelijk meteen de overstap te maken. Ik wil echter wel een duidelijk oordeel hebben van de leden van de fracties over de vraag of wij op die manier verder kunnen gaan.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dat is precies de reden dat ik mij hier gemeld heb.

De VOORZITTER: Ik ga nu het rijtje gewoon af.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb toch even een vraag aan de heer Van Lunteren over de status van dit stuk. Boven het stuk staat als portefeuillehouder de heer Van Lunteren. Ik begrijp echter dat hij niet achter dit voorstel staat. Het is niet zijn voorstel. Hij geeft slechts door wat hem ambtelijk is ingefluisterd. Dat vind ik een ongebruikelijke procedure, maar ik vind het prima. Daarmee geeft hij namelijk ook aan dat hij zeer ontspannen in deze materie staat en dat wat hem betreft de vertrouwelijkheid er af kan. Daarmee ligt het in de lijn die ik zeer zou willen voorstaan. Ik zou graag in alle openheid willen betogen dat die geheimhouding er voor mij gewoon af kan.

De VOORZITTER: OK, dan blijft de vraag aan de gedeputeerde wat de status van het stuk is.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De status van het stuk is eenvoudig. Ik heb samen met uw griffier geconstateerd dat de vertrouwelijkheid opgeheven moet worden. Dit is een stuk dat niet door mijn ambtenaren is geschreven, maar dat de griffie voor mij heeft aangeleverd. Ik heb geconstateerd dat men die vertrouwelijkheid wilde opheffen en dat er een aantal adviezen lag waarin werd aangegeven dat dit juridisch niet verstandig zou zijn om het zo te doen. Op dat punt sta ik er inderdaad heel ontspannen in. Het is aan de Staten om te bepalen hoe zij die afweging maken. U heeft gevraagd om het rapport. Ik wil daarover wel de discussie met u aangaan. Ik vind dat ik er als bestuurder namelijk ook zit om u de spiegels voor te houden ten aanzien van de vraag wat de consequentie is van datge-

ne waartoe u besluit. Dat is mijn werk. Ik heb echter ook met u afgesproken om een transparante discussie aan te gaan en dat wij niet allerlei rare dingen gaan doen. Om die reden sta ik er zo ontspannen in, omdat ik probeer hierin het proces van de verantwoording zo goed mogelijk te begeleiden, zoals mij gevraagd is. Ik wil dus niet, door heel strak op een voorstel als dit te gaan zitten uiteindelijk het rapport al op voorhand naar de prullenbak verwijzen. Dat gevoel krijg ik namelijk toch wel een beetje als ik mailwisselingen en dergelijke voorbij zie komen. Daarom sta ik er zo ontspannen in, maar dat neemt niet weg dat ik mij wel een klein beetje opwind over de toonsetting die op sommige punten plaatsvindt. Dat is echter waar een ieder voor kiest.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij zijn wij al aangekomen bij agendapunt 2, het vaststellen van de agenda. Ik wil voorstellen om een sterstuk te maken van agendapunt 3 en over te gaan naar de stemverklaringen. De posities zijn duidelijk. Volgens mij is alles wat wij hierover gaan wisselen, openbaar of geheim, breekt op voorhand een rapport dat wij nog niet eens hebben, af.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij zitten wij nog steeds in de discussie over de vraag of wij deze discussie wel of niet vertrouwelijk voeren. Ik houd mij echter even aan uw orde. Ik heb een vraag. Ik zie het voorstel, maar voordat mijn fractie dit goed kan beoordelen, wil mijn fractie een paar vragen stellen aan de gedeputeerde. Wat is de noodzaak van de uitzondering om de vertrouwelijkheid op te heffen? Kan zonder meel in de mond meer toelichting worden gegeven op de vraag waarom bijvoorbeeld op het rapport van De Waal die vertrouwelijkheid moet blijven zitten? Wat is het risico als wij de vertrouwelijkheid van Stibbe eraf halen? Waarom is de geheimhouding van BEM zo belangrijk? Mijn fractie is er niet van overtuigd. Wij willen graag meer informatie, maar niet met meel in de mond, zoals wij net de hele tijd aan het praten zijn. Dat is tamelijk vermoeiend. Ik wil gewoon een heel open debat en dat doe ik dan liever in vertrouwelijkheid.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb net aangegeven dat er voor mij geen meel in de mond hoeft te zijn. Ik kan er heel open over praten, zo lang u mij niet vraagt te citeren wat er in de rapporten staat. Ik heb er echter geen enkel probleem mee om met u te wisselen waarom dit wordt aangegeven zoals het wordt aangegeven. Dat kan ik doen.

Vandaar dat mij de hele discussie wat verwondert. U kunt ook gewoon uw oordeel geven over het rapport; u kent de stukken. U kunt uw politieke oordeel dus geven zonder uit de stukken te citeren. Ik heb hier nog nooit een statenvergadering meegemaakt waarin u geciteerd heeft uit stukken. Als dat nu wel het geval zal zijn, dan is dat prima en dan gaan we dat meemaken. Nogmaals: ik sta er heel ontspannen in.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik een vraag stellen aan mevrouw Versteeg?

De VOORZITTER: Ja.

De heer MEIJER (SP): Haar laatste zin intrigeerde mij bijzonder. Mevrouw Versteeg is voorstander van een open en transparant debat en is daarom voorstander van vertrouwelijkheid.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik geef gelijk toe dat dit een contradictio in terminis is. Ik bedoelde echter te zeggen dat ik natuurlijk een duidelijk antwoord wil. Dan wil ik liever een heel open manier waarop daarover met elkaar kan worden gesproken, dan dat wij besluiten in openheid te vergaderen. Volgens mij weet u heel goed wat ik bedoel. De gedeputeerde kan er dan in vrijheid over praten. Ik begrijp echter net van de gedeputeerde dat hij de vertrouwelijkheid niet nodig heeft om die uitleg te geven. Ik zal met mijn fractie overleggen over ons standpunt.

De VOORZITTER: Mijnheer Meijer, volgens mij is het duidelijk. Mevrouw Versteeg was bang dat als wij in openbaarheid zouden spreken, de gedeputeerde mogelijk met meel in de mond zou praten. De gedeputeerde heeft gezegd dat hij dat niet doet en ook niet die intentie heeft. Daarmee heeft mevrouw Versteeg antwoord gegeven op de door u gestelde vraag.

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als ik de gedeputeerde goed beluister en ook hoe de procedure van het debat zou moeten zijn, ligt de verantwoordelijkheid ook bij ons als Staten om hier een uitspraak te doen over wat wij wel of niet vertrouwelijk vinden. Dan is het aan GS om ons voorstel te volgen. Het ligt nu gewoon bij ons of wij die verantwoordelijkheid, nog even los van de inhoud van de stukken, van de publieke verantwoording kunnen afleggen over wat wij gaan besluiten over iets wat nu nog in de vertrouwelijkheid zit en of dat op dit moment in de openbaarheid moet komen.

Volgens mij moet onze nadruk veel meer liggen op het rapport dat nog komen gaat. Daar zal de inhoudelijkheid over gaan. We hebben het besluit staan dat dat nu nog vertrouwelijk is. Laten wij dan straks, om het veel concreter te maken, het ook over het rapport zelf hebben als het er is en nu gewoon het voorstel zoals dat nu voorligt volgen, zodat wij gemakkelijker over de onderwerpen kunnen praten, zoals mevrouw Versteeg al zei. Dan kunnen wij altijd aan het eind zeggen dat de Staten zelf de afweging kunnen maken of het in vertrouwelijkheid moet blijven of dat wij er de openbaarheid mee ingaan. Dat is een verantwoordelijkheid die wij als Staten moeten nemen. Wij moeten zelf de verantwoordelijkheid dragen voor de consequenties van dat besluit, willen wij dat kunnen uitleggen aan de mensen in de provincie.

De VOORZITTER: Mevrouw Vlam, even voor mijn duidelijkheid een vraag in uw richting. Betekent dit dat u kunt leven met het in het openbaar voeren van het debat over de opheffing van de geheimhouding of wilt u in beslotenheid vergaderen?

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind het, zoals mevrouw Versteeg al eerder zei, gemakkelijker om in beslotenheid te vergaderen, omdat je dan man en paard kunt noemen en je goed kunt uitleggen waar de zaak over gaat. Dan kun je ook de afwegingen goed maken. Ik blijf even zoeken naar de juiste modus. Ik wil namelijk voorkomen dat wij een krom debat gaan voeren zonder man en paard te noemen.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoor mijn naam. Ik heb inderdaad die vraag gesteld. Ik begrijp echter van de gedeputeerde dat hij die vertrouwelijkheid niet nodig heeft om de antwoorden te geven. Dan hoeft het onderwerp wat mij betreft ook niet in vertrouwelijkheid te worden besproken. Laat ik daarover duidelijk zijn.

Mevrouw VLAM (VVD): OK, dat is helder.

De VOORZITTER: Betekent dit voor de VVD-fractie dat zij wel graag het debat in beslotenheid wil voeren? De heer Meijer heeft voorgesteld om het debat in de openbaarheid te voeren. Mevrouw Versteeg heeft een vraag gesteld aan de gedeputeerde en heeft daarop antwoord gekregen. Zij heeft toen gezegd dat, gelet op het feit dat de gedeputeerde bereid is om het debat in de openbaarheid te voeren, zij dit volgt. Er is namelijk dan geen risico van het met meel in de mond praten. De heer De

Kruijf heeft zich in woorden van gelijke strekking geuit, namelijk dat het gewoon in de openbaarheid kan worden besproken. De heer Schaddelee heeft het voorstel gedaan om er een sterstuk van te maken. Ik schat echter in dat wij dat hier vanavond niet meemaken.

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als de beantwoording klip en klaar in openheid kan, is dat prima. De VOORZITTER: U kunt dus leven met een openbaar debat.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp even niet waar wij inmiddels al een kwartier mee bezig zijn. Dat zal echter wel aan mij liggen. Volgens mij ligt er één heel eenvoudige vraag voor: gaan wij het voorstel in de openbaarheid bespreken of niet in de openbaarheid bespreken. Daarvoor willen wij de hoofden even bij elkaar steken. Het college heeft gemeend, althans er is input gekomen waardoor de griffie een stuk heeft geschreven waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat er misschien wel een belang is bij een stukje vertrouwelijkheid van met name het rapport Stibbe. Dan kan het toch niet zo zijn dat als wij de inhoudelijke informatie daarover niet hebben, wij hier zomaar vrij kunnen praten? Dat betekent naar mijn mening namelijk dat je het rapport Stibbe gewoon op tafel legt. Ik zou concrete punten uit het rapport Stibbe willen horen, waarom wij zeggen dat het op deze, deze en deze punten niet verstandig is om deze op dit moment in de openbaarheid te bespreken. Als het voorstel, geschreven door de griffie, op dat moment juist is, dan ligt daar een harde argumentatie aan ten grondslag. Het kan toch niet zo zijn dat wij die harde argumentatie, waardoor het voorstel is zoals het is, nu in de openbaarheid gaan bespreken? Ik stel daarom voor dat wij even heel kort een besloten stukje neerzetten, dat wij even bespreken waarom dit vertrouwelijk of niet vertrouwelijk zou moeten zijn en dat wij daarna besluiten hoe wij volgende week in de commissie de discussie over het rapport Stibbe ingaan.

De VOORZITTER: Dat is duidelijk.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Het spreekt voor zich dat de PVV-fractie voor een openbaar debat over dit stuk is. Dat daarin mogelijk door ons een vraag gesteld gaat worden over de inhoud van het rapport Stibbe, sluit ik niet op voorhand uit. Dat zullen wij dan zien.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij ben ik heel helder geweest. Zo lang u mij niet vraagt om over de inhoud van het rapport te spreken, kan het in de openbaarheid behandeld worden. Als fracties nu aangeven dat zij willen spreken over de inhoud, dan moeten zij eerst met elkaar het besluit nemen dat zij de boel vrijgeven. Zo werkt het. U kent het stuk. Misschien dat ik het inderdaad wat flauw doe, maar ik heb een beetje hetzelfde gevoel als mijnheer Schaddelee. Het is geen 'rocket science'.

U kent het stuk. U hebt alles gelezen wat erin staat. Onze juristen geven aan dat een aantal punten daarin mogelijkerwijs schadelijk zou kunnen zijn voor de juridische positie. Dan kunnen wij hier een heel inhoudelijke discussie voeren, maar dan lijkt het mij verstandig om de jurist woordvoerder te maken. Dan voeren wij namelijk een juristendiscussie. Het gaat om een advies dat door juristen is gegeven. Zij geven aan: "Kijk uit, dat moet je niet doen." Dan is het de afweging die u als Staten moet maken of u dat serieus neemt of niet. Onze juristen geven dat aan en u weet zelf exact wat er in de stukken staat. Dan kunnen wij over elke punt en komma een discussie aangaan, maar u moet gewoon aan uzelf de vraag stellen of het wel of niet openbaar kan. Ik vind het eerlijk gezegd een beetje flauw om dan nu hier een discussie met mij te willen voeren. Dat is misschien de reden waarom ik er een beetje nonchalant in vlieg. Ik begin zo langzamerhand toch wel een beetje chagrijnig te worden dat ik allerlei verdachtmakingen krijg dat ik stukken achterhoud, terwijl u alle stukken kent. Het enige wat ik u vraag is: hef nu die vertrouwelijkheid op, voor zover dat voor het rapport nodig is, zodat u het gesprek kunt voeren. Op een aantal andere punten geven de juristen aan om die niet in openbaarheid te bespreken. U weegt af of u dat wilt doen of niet. De Waal heeft het liever niet, maar zegt u bijvoorbeeld dat u het toch wilt doen, dan doen wij het wel. Dat maakt mij niets uit, althans er zijn gewoon enkele partijen die hebben aangegeven dingen liever niet te willen. Maakt u een keuze. Daarom was ook de redenatie dat dit in een kwartier kon worden afgehandeld. Stem erover, want dan weten wij hoe de Staten erover denken. Dan kunnen we weer verder.

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heb nog niet de mening gehoord van de fracties van GroenLinks, CDA, PvdD en 50 Plus. Het hoeft niet, want we kunnen ook meteen overgaan tot de stemming. Het mag echter wel.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een beetje moeite met de gang van zaken, merk

ik. Ik snap namelijk best dat de gedeputeerde bepaalde gevoelens krijgt van de discussie die in de afgelopen dagen hebben plaatsgevonden. Ik probeer samen met mijn fractie echter heel serieus om een statenvoorstel dat bij ons serieuze vragen oproept, op waarde te schatten. Ik vraag of de gedeputeerde zonder meel in de mond kan praten als wij om verduidelijking vragen. Dan vind ik dat ik het recht heb als Statenlid om aan degene die het statenvoorstel gemaakt heeft te vragen om nadere informatie, voordat wij voor of tegen stemmen. Ik zou bijvoorbeeld heel graag willen weten – en ik kan mij bijna niet voorstellen dat dit niet in vertrouwelijkheid kan – of, als wij het rapport Stibbe openbaar maken, dit een mogelijk risico is. Welk risico lopen wij dan, uitgedrukt in bedragen? Dat kan toch niet in de openbaarheid? Of zie ik dat verkeerd?

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De lastigheid is dat juristen garantie geven tot aan de voordeur. Volgens mij hebben wij daarmee allemaal wel veel ervaring. Vandaar dat ik erin sta zoals ik erin sta. Er wordt aangegeven dat het de juridische positie verzwakt. U weet precies wat in het stuk staat. Er staat een aantal dingen in, waarvan wordt aangegeven dat als je die in volledigheid klip en klaar op tafel legt, dit niet betekent dat alleen u het mag zien, want u mag het nu allemaal zien. U kunt het betrekken bij uw afwegingen. Dat betekent dat ook de partijen met wie je mogelijkerwijs ooit in een juridische procedure terecht komt, exact zien wat alle afwegingen voor de provincie zijn geweest om te besluiten zoals zij heeft besloten. Daarmee geef je volledig weer hoe je juridische positie op dat vlak is. In mijn bedrijf heb ik jammer genoeg ook wel eens juridische procedures moeten voeren. Normaal stuur ik nooit de adviezen die ik van mijn advocaat krijg, naar de advocaat van de tegenpartij. Dat is niet echt gebruikelijk. Gechargeerd is dat echter wel wat u doet op het moment dat u zegt dat u de vertrouwelijkheid opheft. Dat is het punt dat hier is te maken. U moet erover kunnen beschikken en om die reden heeft de heer Kool u dat beschikbaar gesteld. U kunt het dus ook volledig betrekken bij uw afwegingen. U kunt ook zeggen dat u, gezien het rapport Stibbe, dit en dit en dit concludeert. Het enige dat u niet kunt, is dat u eruit citeert. Doordat u het openbaar heeft gemaakt kan iedere jurist in Nederland dat stuk opvragen en er zijn voordeel mee doen op het moment dat de provincie in procedure is. Wij hoeven volgens mij niet exact in te gaan op de inhoud. Vandaar hetgeen ik opmerkte over dit debat. Dat zijn wij min of meer al aan het doen. Ik ben blij dat de

voorzitter de ruimte op deze manier geeft. Daarmee is het iets meer een gesprek dan alleen maar een debat. Zo sta ik er dus in. We kunnen wel helemaal per onderdeel langsgaan wat schadelijk is en wat niet schadelijk is, maar dan refereer ik toch aan wat de jurist aangeeft. Ik kan dat wel beredeneren. Ik zeg er echter tegelijkertijd bij dat als de Staten het zo belangrijk vinden om te kunnen citeren uit die stukken en u vindt dat iedereen daarvan kennis moet kunnen nemen, inclusief eventueel een partij die er tegen is, dan wil ik daar niet voor gaan liggen. Echter – dat is dus wel de ‘maar’ erbij – u bent dan ook met elkaar verantwoordelijk voor het feit dat de positie is verzwakt. Als dat ertoe leidt dat je dan een minder stevige zaak hebt, dan is dat prima. Dat is één.

De VOORZITTER: Ik wil de gedeputeerde graag even laten uitpraten, zodat duidelijk wordt wat de consequenties zijn van het al dan niet discussiëren in openbaarheid.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dit is geen uitleg meer, maar een betoog.

De VOORZITTER: Ik denk dat het voor het verloop van het debat handig kan zijn als de gedeputeerde zijn verhaal over dit punt afmaakt.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Met betrekking tot De Waal is dat evenzo helder. Zij hebben ons een verzoek gedaan om het niet te doen. Dat is een verzoek geweest waarvan ik vind dat ik u dat moet doorgeven, vanwege het feit dat wij nogal een behoorlijk slepende procedure hebben gehad. Als u zegt dat u daaraan geen boodschap hebt, dan mag dat. Althans, alleen roept u altijd dat dit niet klopt, maar u komt nooit met bewijzen. Als u zegt dat het niet klopt, dan heeft u ook geen boodschap aan het feit dat u het openbaar wilt hebben. Ik stel voor: maak het dan gewoon openbaar. Kom dan echter niet bij deze gedeputeerde of het college aan op het moment dat daarover gedoe ontstaat. Dat houd ik u voor.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik uit dit lange antwoord concluderen dat de gedeputeerde min of meer zegt dat hij het aan de Staten overlaat om in te schatten wat de risico's zijn? Dat vind ik niet helemaal terecht, maar ik begrijp het antwoord. Ik zal het bij de fractie terugleggen voor haar oordeel. Mijn derde vraag, voordat u tot stemming overgaat – ik heb namelijk de indruk dat wij daar straks toch naartoe gaan – is dat als wij nu de vertrouwelijkheid opheffen, al

dan niet met de drie beslispunten, waarom is de commissie BEM volgende week dan vertrouwelijk? Dat is mij nog niet helemaal duidelijk. Ik heb de tekst drie keer opnieuw gelezen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik zit er op zich wel scherp in om mede met de Staten na te denken hoe wij dit goed moeten regelen. Mijn zorg zit erin dat u met elkaar nogal scherp het debat voert over de procedure rondom het rapport. Ik wil ervoor waken dat ik straks een rapport oplever waarover allerlei technische discussie plaatsvindt en u uiteindelijk zegt dat u het rapport waardeloos vindt. Ik vind dat er dan een mogelijkheid moet kunnen zijn of een escape. Volgende week vindt in principe de technische behandeling plaats; zo hebben wij dat afgesproken. Dat doe ik. Ik ga echter geen verdediging voeren, want dat is aan de gedeputeerde die het project heeft gedaan. Ik zal daar dus de verantwoording afleggen over hoe het rapport tot stand is gekomen. Ik heb gemeend dat het verstandig is om het op die manier te doen, zodat u voor uzelf op dat moment kunt bepalen of het kwalitatief voldoende voor u is of niet. Volgens mij heb ik de heer Schaddelee en de heer Van Wikselaar ook al eens dat soort opmerkingen horen maken.

Daarmee wil ik voorkomen dat als het rapport voor die tijd openbaar is en het debat op dat punt openbaar is, u dan bijna geen mogelijkheid meer heeft om verder te gaan met dat onderzoek, als dat nodig zou zijn. Dat is gewoon eerlijk de overweging geweest die bij mij opkwam om het zo te doen. Als u zegt dat u het anders wilt doen, is dat ook goed, maar dan moet ik u wel meegeven dat dit betekent dat u dan ook op voorhand maar moet accepteren wat er ligt. Op deze manier heb ik, omdat juist die technische en inhoudelijke kant gescheiden waren, juist gedacht dat dit misschien de meest verstandige manier is om het zo te doen. Dat is oprecht een eigen inschatting geweest. Ik wil daarover met alle plezier met u van gedachten wisselen. Daarom staat er ook expliciet in het stuk dat, zodra u besluit dat het rijp is voor behandeling, de vertrouwelijkheid er wat mij betreft van af kan. Daarmee is de vertrouwelijkheid dan meteen geregeld. Zo zit het in elkaar.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! U vroeg net wat het CDA ervan vindt. Volgens mij is de wereld wel eens een stuk eenvoudiger als dat men hier doet voorkomen. Er ligt een voorstel met de afweging dat als je het openbaar verklaart er kanttekeningen aan zitten. Ik ben het wat dat aangaat heel erg eens met de heer

Schaddelee. We kunnen voor onszelf onze eigen afwegingen maken. Ik stel voor dat wij overgaan tot stemming.

De VOORZITTER: Ik wou dat voorstel maar overnemen. Volgens mij zijn de posities zo langzamerhand wel bekend. Dan kunnen wij in elk geval beslissen of wij in de openbaarheid of in beslotenheid verder debatteren. Zo moeilijk is het niet.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de voorzitter. Allereerst heb ik de behoefte om een enkele kanttekening te plaatsen bij de lezing van de gedeputeerde, als u mij dat toestaat.

De VOORZITTER: Nee, dat kunt u straks doen in het debat dat wij straks voeren.

De heer MEIJER (SP): Nee, ik wil dat nog in de openbaarheid doen, voordat de volgende fase intreedt.

De VOORZITTER: Heeft u niet een beetje kunnen tellen?

De heer MEIJER (SP): Ik heb een beetje kunnen tellen, maar ik vind op zich dat de gedeputeerde vrij lang aan het woord is geweest en hij verschillende uitspraken heeft gedaan. Ik denk dat het mogelijk moet zijn om daarop kort te reageren.

De VOORZITTER: Heel kort dan.

De heer MEIJER (SP): Dat zal ik doen. De belangrijkste punten die hij naar voren brengt is dat hij een tikkeltje een karikatuur maakt van de mogelijke nadelen die zich kunnen voordoen. Ik wil er ook op wijzen, nogmaals, dat in de vaststellingsovereenkomst staat dat er een ontbindende voorwaarde is op grond waarvan de openbaarmaking kan geschieden. Het beroep op de loyaliteit naar De Waal in dat geval is niet terecht. Het bedrijf van de heer Van Lunteren, dat vroeger ook wel eens gebruik maakte van juridische diensten, had geen publieke verantwoording. Die is nu echter wel aan de orde. Mocht onverhoopt besloten worden tot geheimhouding en dit wordt voortgezet in het volgende traject, dan kan het zo lopen dat nooit iemand meer in het openbaar die afweging zal kunnen kennen. Dat is een reële bedreiging. Daarom vind ik het van belang om nogmaals hier te beklemtonen dat wij in het openbaar zouden kunnen beraadslagen.

De heer VAN LUNTEREN (gedeputeerde): U noemde een karikatuur. Ik probeer u duidelijk te maken dat u hierin

een afweging moet maken en dat u dat zelf moet doen. U hebt zelf alle informatie om dat te kunnen doen. Als u tot een andere conclusie komt dan datgene wat ik voorleg, dan zeg ik op voorhand dat u dat moet doen. U bent dat misschien niet zo gewend en daarom zit u misschien nog in die andere houding. U moet echter wel de consequenties van uw besluit aanvaarden. Het is wellicht nieuw voor u dat je dan ook de consequentie moet dragen van je daden. Dat moeten wij altijd en dat moet u in dit geval dan ook doen. Dat is het enige wat ik hier probeer te doen. Ik probeer dat gewoon scherp neer te leggen voor u.

De heer MEIJER (SP): Dit is ongeveer wat ik bedoelde.

De VOORZITTER: Ik geef tot slot het woord aan de heer Nugteren van GroenLinks, want hem hebben wij tot op heden niet gehoord. Daarna ga ik over tot stemming over het voorstel. Volgens mij is er namelijk genoeg gewisseld. We kunnen dan ook overgaan tot de inhoudelijke discussie over de statenbrief.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil toch graag nog iets vragen over de BEM-vergadering van volgende week. Ik zie namelijk een koppeling van vertrouwelijkheid. Die zie ik voor BEM van volgende week nog niet. Dat is toch echt een ander onderwerp. Daarover moeten wij het toch hebben.

De VOORZITTER: Dat snap ik, maar ik kan mij ook voorstellen dat als wij de discussie over de vertrouwelijkheid of de opheffing van geheimhouding over de stukken in de loop van het debat hebben gevoerd, je aan het einde van die rit gaat bekijken wat dit dan betekent voor de vergadering van BEM. Dan gooi je het niet door elkaar. Anders gaan wij nu speculeren over wat er in BEM zal gebeuren, terwijl wij de discussie over het geheel nog niet hebben gevoerd. Ik wil het dus graag in die volgorde verder gaan afronden.

De heer NUGTEREN (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Ik was blijven zitten, omdat het voor mij niet duidelijk was in welke fase van het debat wij ons nu bevinden.

De VOORZITTER: We zitten in de fase van: willen wij het debat wel of niet in openbaarheid voeren.

De heer NUGTEREN (GroenLinks): Ja, en ik denk ook dat het goed is dat wij het debat afsluiten, voordat het rapport bekend wordt gemaakt, omdat het dan ook openbaar kan zijn.

Eerlijk gezegd vind ik dat zo lang onze toezichhoudende en controlerende taak niet in het geding is, wij kunnen praten over het al dan niet openbaar maken van bepaalde rapporten, voor korte of voor langere termijn. Dat hebben wij tot nu toe steeds zo gedaan. Wij stellen nu voor om rapporten die tot nu toe vertrouwelijk waren openbaar te maken, op twee uitzonderingen na.

Ik vind dat, zelfs al kun je daarover op dit moment niet helemaal zeker zijn hoe dit precies zit of hoeveel schade je aanricht door het openbaar te maken, je in dat geval toch zult moeten besluiten om het in beslotenheid te bespreken om het inhoudelijk uit te diepen. Als dat niet de bedoeling is, dan moeten wij maar gewoon het voorstel van collega Schaddelee volgen, waarvoor ik overigens steeds meer sympathiek krijg, om tot stemming over te gaan.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Mocht u stemming overwegen, dan wil ik een ordevoorstel doen, namelijk dat ik u wil vragen de vergadering voor enkele minuten te schorsen.

De VOORZITTER: Wilt u dat nu doen? U wilt het nu of u wilt het nu niet.

De heer MEIJER (SP): Nee, ik wil graag schorsen voorafgaande aan het in stemming brengen van het ordevoorstel.

De VOORZITTER: Ik heb gezegd dat nu het ordevoorstel, na de woorden van de heer Nugteren, in stemming zal worden gebracht.

De heer MEIJER: Dan is mijn verzoek aan u om de vergadering nu even te schorsen.

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik dan nog een aanvullende vraag stellen? Kunt u nog even vertellen waarover wij het straks dan gaan hebben? Gaat het nu over het wel of niet vertrouwelijk behandelen van het agendapunt? Of gaan wij het agendapunt al in stemming brengen? Ik ben nu even los.

De VOORZITTER: Als ik formeel naar de procedure kijk, heb ik twee voorstellen op tafel liggen. Het ene voorstel is van de heer Schaddelee om er een sterstuk van te maken. Dat betekent dat wij daarmee een einde maken aan de discussie hier, of dat er überhaupt geen discussie plaatsvindt, en dat wij naar BEM gaan en vervolgens naar de Staten. Het andere voorstel is het voorstel van de heer Meijer om de discussie inhoudelijk, over de statenbrief, in de openbaarheid te voeren. Als je naar de

procedure kijkt, zal ik bij een stemming eerst het meest vergaande voorstel in stemming moeten brengen. Dat is dus het voorstel van de heer Schaddelee. Er komt dus eerst een stemming om deze statenbrief als sterstuk te kwalificeren. Als dat voorstel het haalt zijn wij toe aan de sluiting van deze vergadering en komt het punt op de agenda van BEM te staan. Als dit voorstel het niet haalt wordt het voorstel van de heer Meijer in stemming wordt gebracht, om de verdere discussie over de statenbrief in openbaarheid te voeren.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Op welke gronden is naar uw oordeel het voorstel van de heer Schaddelee meer vergaand dan het mijne? Ik stel voor om in de openbaarheid te discussiëren en hij stelt voor om niet te discussiëren. Waarom gaat zijn voorstel dan verder en is daarmee de kous af?

De heer NUGTEREN (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Mij lijkt het antwoord vrij simpel: het meest vergaande voorstel is in dit geval minder discussie.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Deze lezing bestrijd ik.

De VOORZITTER: Mijnheer Meijer, u kunt zich misschien iets voorstellen bij het feit dat als er een voorstel ligt om er niet over te praten, dit verdergaat dan het voorstel om het er wel over te hebben. Het gaat niet over de inhoud. Als wij eerst stemmen over uw voorstel en wij hebben de discussie over het debat, en er ligt tegelijkertijd een voorstel om er niet over te praten, dan hebben wij een debat en krijg je straks nog een stemming over het voorstel om er niet over te praten.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! U brengt het meest vergaande voorstel het eerst in stemming. Dat is om hier in openheid over te gaan praten, over wat tot dusver vertrouwelijk was. Dat gaat veel verder dan er niet over te praten.

De VOORZITTER: Mijnheer Meijer, ik heb in elk geval nog het voorrecht om de vergadering te mogen leiden. Dat is niet altijd gemakkelijk, maar ik ga de stemming wel uitvoeren zoals ik heb gezegd.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben de weg een beetje kwijt. Ik begrijp dat het voorstel van de heer Schaddelee in stemming gebracht gaat worden. Dat is het voorstel om dit punt als sterstuk weg

te slaan – daar ben je dus voor of tegen – en het dan naar BEM te verplaatsen. Betekent dit dan dat wij een statenvoorstel ...

De VOORZITTER: Nee, volgens mij gaat het om een statenbrief. Het is een statenvoorstel, excuus. U heeft gelijk. Het voorstel van de heer Schaddelee is om nu feitelijk niet over dit stuk te discussiëren in deze vergadering. Dat betekent dat, omdat het een statenvoorstel is, het onderwerp automatisch teruggaat naar de commissie en het daarna inhoudelijk terugkomt in de Staten.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Dan gaan we hierover volgende week in BEM dus verder discussiëren? Dan wordt de discussie dus opnieuw gevoerd?

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Om even duidelijkheid te scheppen over mijn voorstel: volgens mij hebben wij nu het voorstel voorliggen om iets wel of niet vertrouwelijk te houden. Wij kunnen vanavond heel lang debatteren over dat voorstel. We zijn nu al bijna een uur bezig met debatteren over de vraag of wij gaan debatteren of niet. Mijn voorstel is om stemverklaringen af te leggen en agendapunt 4 en agendapunt 3 gewoon tot sterstuk te benoemen. Dan hoeven wij er niet inhoudelijk over te debatteren. Alle feiten liggen op tafel. Met alles wat wij erover gaan roepen, halen wij een rapport onderuit dat wij nog niet kennen. Er komt dan niets meer terug. Dan kan het rapport volgende week gewoon in BEM worden behandeld. Het gaat er nu over of het openbaar is of niet en of wij er geheimhouding op laten liggen of niet.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Is naar uw mening BEM ook vertrouwelijk?

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Daarover stemmen wij zometeen.

De VOORZITTER: Nee, dat gaat niet, want dan ga je echt dingen door elkaar gooien. Of je voert het punt nu van de agenda af en dan blijft het statenvoorstel zoals het is. Dat is volgens mij niet de bedoeling. Of wij besluiten om al dan niet in openbaarheid erover te spreken.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Op de agenda van elke statenvergadering staan toch hele rijen sterstukken die wij, zonder daarover in de Staten te debatteren, aannemen of niet aannemen, dus in stemming brengen? Ik

wil gewoon een stemming over het statenvoorstel dat nu voorligt. Daarna hebben wij besloten of de dingen geheim blijven of niet. Zo simpel is het. Dan maakt dat de weg vrij om volgende week in BEM over het rapport te praten.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Misschien moet u even schorsen, voordat wij überhaupt verder praten.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor vijf minuten. Ik wil de woordvoerders graag even hier bij mij hebben.

Schorsing van 20.06 uur tot 20.15 uur.

Stemverklaringen.

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heropen de vergadering.

Zoals u hebt gezien heeft er enig overleg plaatsgevonden. Dat heeft er in elk geval toe geleid dat ik het volgende voorstel in stemming ga brengen. Dat is namelijk om dit stuk als sterstuk te kwalificeren. Dat zou betekenen dat volgende week gestart wordt met een vertrouwelijke bespreking in de commissie BEM. Ik wil graag weten wie van de fracties daar voor is.

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij kunnen ons erin vinden om dit voorstel nu als sterstuk te agenderen en het volgende week verder te bespreken in de commissie BEM.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In elk geval is belangrijk dat vandaag de vertrouwelijkheid, voor zover dat kan, eraf gaat en dat wij dat besluit vandaag wel nemen, alsmede dat het volgende week wel in een vertrouwelijke BEM-vergadering besproken kan worden. Wij zijn dus voor het voorstel dat u zojuist heeft vermeld.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het is meteen een stemverklaring, begrijp ik.

De VOORZITTER: Ja, ik wil dit nu graag combineren.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb echt de behoefte om voor mijn fractie even de stemverklaring te definiëren. Ik vind het prima dat het een sterstuk wordt, maar ik wil wel even de mogelijkheid hebben om een paar minuten in mijn fractie te overleggen over de stemverklaring.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

Schorsing van 20.16 uur tot 20.25 uur.

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heropen de vergadering. Ik heb begrepen dat iedereen inmiddels voldoende overleg heeft gehad om een afweging te kunnen maken. Ik begin met de stemverklaringen en daarna gaan wij over tot stemming. Ik geef toe dat ik dat in het begin niet helemaal correct gedaan heb. Misschien kunt u mij vergeven.

Mevrouw VLAM (VVD): Mijnheer de Voorzitter! We hebben het dus nu over het voorstel om dit voorstel als sterstuk te kwalificeren? Akkoord.

De VVD heeft er kennis van genomen. Wij vinden toch dat het provinciaal belang dermate zwaar weegt, dat wij het goed vinden dat dit voorstel nu als een sterstuk naar de BEM-vergadering van volgende week gaat en dat wij het dan verder inhoudelijk bespreken.

De VOORZITTER: Dan besluit u dus om de vertrouwelijkheid eraf te halen. In BEM wordt daarover technisch gesproken. Daar wordt het dan vrijgegeven en dan hebben wij inmiddels ook het rapport Twynstra Gudde gezien. Dan kunnen wij er inhoudelijk over spreken.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat u eerst naar de eerstvolgende partij moet, naar de PvdA. Die is groter dan het CDA.

De VOORZITTER: Het woord is aan de PvdA-fractie. Mijnheer De Kruijf, mijn nederige excuses.

De heer DE KRUIJF (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het valt allemaal erg mee. Dat is wel het minste waarover ik mij druk maak. Het gaat erom of wij al dan niet het karakter van sterstuk geven aan dit voorstel. Daar zijn wij absoluut tegen. Wij zijn groot voorstander van het nu in openbaarheid behandelen van het voorstel. Ik begrijp ook een beetje dat, gekoppeld aan het sterstukgehalte, het ook vertrouwelijk in BEM te behandelen. Dat zou sowieso niet verstandig zijn. Wij zijn echt tegen dit voorstel.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn voor het openbaar maken op een aantal onderdelen, zoals in het statenvoorstel benoemd. Wij zijn ook voor het in vertrouwen behandelen in de vergadering van de commissie BEM van volgende week, en daarmee ook voor het aanmerken als sterstuk.

Mevrouw VERSTEEG (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij kunnen leven met het voorstel om hier een sterstuk van te maken. Wij plaatsen echter wel wat vraagtekens bij een aantal elementen voor het vertrouwelijk houden. Voor wat betreft het rapport Stibbe kunnen wij ons dit vanuit het belang voor de provincie heel goed voorstellen, maar als het gaat om de vaststellingsovereenkomst voor De Waal houden wij daar vraagtekens bij. Wij kunnen nu echter leven met dit voorstel.

De heer DERCKSEN (PVV): Mijnheer de Voorzitter! Wij willen graag een openbaar debat, hoewel ik eerlijk gezegd persoonlijk niet zo gek veel inbreng meer heb. Er is al genoeg verteld. Dat wil zeggen dat wij de andere partijen de gelegenheid geven om

Het is duidelijk dat de discussie gaat over het mogelijk geschil met Pels Rijcken. Daarmee is volgens mij gezegd dat de stukken min of meer openbaar zijn. Wij zullen dat zien in het stuk van Twynstra Gudde. Kortom: een openbaar debat. Moet dat leiden tot het voorstel dat er nu ligt? Zullen wij dat aanvaarden? Wij vinden wel dat BEM openbaar moet zijn. Ik kan werkelijk geen redenen bedenken waarom dat achter gesloten deuren moet.

De heer NUGTEREN (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Het besluit dat nu voorligt, brengt met zich mee dat alles openbaar gemaakt wordt, op een tweetal onderwerpen na om eventuele belangen van de provincie niet te schaden. Het is op dit moment voldoende besproken. Wij kennen de stukken zelf en kunnen daarmee instemmen.

De heer MEIJER (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het is toch een beetje een tikkeltje een blamage geworden. Het zag er in het begin veelbelovend uit. Zogenaamd was de gedeputeerde vrij ontspannen, maar zie waar dit alles toe leidt. Als het uiteindelijk over de inhoud gaat, dan worden de vertrouwde paden gekozen. Belangrijke stukken worden op dit moment ten onrechte aan de openbaarheid onttrokken. Dat betreuren wij zeer. Wij zullen dan ook tegen dit voorstel stemmen.

De heer SCHADDELEE (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben voor het voorstel om dit een sterstuk te maken. Wij zijn ook inhoudelijk voor het statenvoorstel.

De heer VAN WIKSELAAR (SGP): Mijnheer de voorzitter! Ik constateer dat het inmiddels geen sterstuk meer is en niet meer kan worden. Het is wel een statenvoorstel

waarvoor men in meerderheid voor of tegen is. Als ik kijk naar de punten die voorliggen, dan ligt er een voorstel om twee punten vertrouwelijk te laten zijn. Ik heb op dit moment nog geen argumentatie gehoord waardoor ik denk dat er geen enkele grond is voor vertrouwelijkheid of juist voor het opheffen daarvan. Ik steun het voorstel om het nu als positief sterstuk te bestempelen. Wij zullen het voorstel in elk geval wel steunen.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Utrecht van 15 juli 2013.

De voorzitter,

Mevrouw HOEK (50PLUS): Mijnheer de Voorzitter! Wij denken er hetzelfde over als de SGP. Wij zijn dus voor het voorstel en voor het geheimhouden van datgene wat geheim moet blijven en voor het openbaar maken van datgene wat openbaar kan zijn.

De griffier,

De heer VAN DER STEEG (PvdD): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn voor het voorstel van de ChristenUnie om het om een sterstuk te laten gaan. Wij zijn tegen het statenvoorstel zelf. Wat ons betreft kan het openbaar worden in BEM.

De VOORZITTER: Ik sluit hiermee de stemverklaringen.

Stemming.

De VOORZITTER: Wij gaan nu over tot stemming over het statenvoorstel als sterstuk.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

Voor het voorstel hebben gestemd de fracties van VVD, CDA, D66, PVV, GroenLinks, ChristenUnie, SGP, 50Plus en PvdD. Tegen het voorstel hebben gestemd de fracties van PvdA en SP.

Sluiting.

De VOORZITTER: Daarmee zijn wij gekomen aan het einde van deze vergadering. Ik wens u allen wel thuis. Ik sluit de vergadering.

Einde van de vergadering om 20.32 uur.